

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 2036/2013, ingediend door ingediend door C.J. (Duitse nationaliteit), over het beëindigen van turfwinning

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener is van mening dat turfwinning verboden moet worden, onder meer omdat het de beschikbare habitat voor verschillende flora- en faunasoorten beperkt en derhalve de biodiversiteit aantast. Indiener is eveneens van mening dat turfwinning een ernstig milieuprobleem vormt omdat hierbij grote hoeveelheden koolstofdioxide vrijkomen. Indiener verzoekt het Europees Parlement een einde aan deze praktijk te maken.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 7 augustus 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2015

Het gevaar dat er broeikasgassen vrijkomen bij afgraven en ontwatering van veengronden wordt door de Commissie en door verschillende internationale fora onderkend.

Zoals blijkt uit de richtsnoeren van het Intergovernmental Panel on Climate Change¹ (IPCC) gaat het bij dit probleem om een zeer hoge emissie-factor. De FAO² zegt "veen- en

¹http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/gpplulucf/gpplulucf_files/Chp3/App_3a3_Wetlands.pdf and

http://www.ipcc.ch/meetings/session37/Doc_8b_Rev_2_Accepted_Report_Wetlands.pdf

² <http://www.fao.org/docrep/015/an762e/an762e.pdf>

organische gronden beslaan slechts 3 procent van de gehele aardbodem maar bevatten 30 procent van alle bodemkoolstof (Parish et al., 2008. Ontwaterde veengronden die slechts 0.3 procent van de aardbodem uitmaken, stoten bijna 6 procent van de wereldwijde CO₂-emissies uit (Joosten, 2009a)."

De richtsnoeren van IPCC voorzien eveneens in een boekhoudsysteem, dat in de EU is overgenomen in het Besluit 529/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 inzake boekhoudregels met betrekking tot broeikasgasemissies en -verwijderingen als gevolg van activiteiten met betrekking tot landgebruik, verandering in landgebruik en bosbouw en inzake informatie betreffende acties met betrekking tot deze activiteiten, ¹ welk besluit de grondslag biedt voor de boekhoudkundige verantwoording van koolstofbewegingen in verband met veengronden.

Voor landbouw-veengronden (grasland en akkers) worden in de randvoorwaarden van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid goede landbouw- en milieupraktijken geformuleerd die moeten worden nageleefd met het oog op een duurzaam beheer van alle bodemsoorten, waaronder ook veengronden.

Het zijn evenwel de lidstaten die de nadere maatregelen moeten treffen ter uitvoering van de goede landbouw- en milieueconditie, bedoeld in artikel 94 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013² inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Financiële steun voor bescherming en vernatting van veengronden kan worden verkregen via de Europese Structuur- en Investeringsfondsen (ESIF) 2014-2020 en uit hoofde van het the Programma voor het milieu en klimaatactie (LIFE) 2014-2020. De lidstaten, die nu hun ESIF-programma's uitwerken, moeten zelf beslissen of zij door de EU te financieren beschermingsmaatregelen ten behoeve van veengronden willen uitvaardigen en toepassen. Het gemeenschappelijke toezicht- en evaluatiekader voor die programma's kent echter geen specifieke indicator aan de hand waarvan zich specifieke gegevens laten verzamelen omtrent bescherming of herstel van veengronden uit hoofde van die operationele programma's, omdat dergelijke acties opgaan in bredere thematische categorieën.

Veengronden die deel uitmaken van het Natura-2000-netwerk in de zin van de Habitatsrichtlijn³ moeten bewaard blijven of eventueel worden teruggebracht in een gunstige staat van instandhouding. Plannen of projecten die geen direct verband houden met of nodig zijn voor het beheer van het Natura 2000-gebied, maar wel een beduidend effect daarop kunnen hebben, zoals bijvoorbeeld industriële turfwinning, moeten door middel van een deugdelijke effectbeoordeling worden getoetst aan de instandhoudingsdoelstellingen zoals die voor 'veengronden' zijn gesteld⁴.

Conclusie

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D0529&from=EN>

² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/de/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1306&from=en>

³ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. (PB. L 206 van 22 juli 1992, blz. 7)

⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992L0043:20070101:DE:PDF>

⁴ Habitat types 7110 tot 7320 volgens bijlage I van de Habitatrichtlijn.

Ofschoon veengronden een bron van hoge emissies kunnen zijn wanneer niet voldoende beschermd en beheerd, maken zij slechts een zeer gering percentage uit van de totale bodem in de EU. Het risico wordt onderkend door de EU in verschillende wettelijke regelingen waaraan bij nationale wetten en besluiten uitvoering moet worden gegeven.